

ZVÍŘÁTKA a LOUPEŽNÍCI

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

NA JEDNOM BYLA TAKOVÁ BÍDA, ŽE UŽ NEMĚL PRO ZVÍŘÁTKA ŽÁDNÉ JÍDLO. A TAK SE VYDALI DO SVĚTA. VESELE SI ZPÍVALI A   A CESTA JIM DOBRĚ UTÍKALA. VEČER   DORAZILA DO . BYLA UŽ UNAVENÁ, A TAK HLEDALA, KDE BY MOHLA PŘESPAT. ZANELOUHO UVIDĚLA NA MÝTINCE , VE KTERÉ SE SVÍTILO.   CHTĚLA SLUŠNĚ POPROSIT O NOCLEH, ALE KDYŽ NAKOUKL DOVNITŘ, LEKNUTÍM ZAMEČEL. UVNITŘ BYLI STRAŠLIVÍ ! NO CO, ŘEKLA SI   KDYBY NÁM CHTĚLI UBLÍŽIT, UBRÁNÍME SE. KDYŽ   UVIDĚLI V HLAVU , VYDĚSILI SE, ŽE SI PRO NĚ PŘÍŠEL . ZHASNULI A VYHRNULI SE ZE .

TAM ALE NARAZILI NA , KTERÝ JIM HNED A VLETĚL DO VLASŮ. „Pomóc! Ten po nás jde s !“ PAK JIM NA ZÁDA SKOČIL . „A v rukou má ostré dýky!“   ZAČALI UTÍKAT, ALE TO UŽ SE ZA NIMI PUSTIL , KTERÝ JIM KOUSAL DO . „A má s sebou malé , kteří nás honí!“   UTEKLI A   VSTOUPILA DO . NEJPRVE SE POSYTA MAJEDLA A DOPILA Z TOHO, CO NA ZBYLO PO , A PAK SE STULILA OKOLO V KRBU A SPOKOJENĚ USNULA. KDYŽ SE   NEUKÁZALI ANI DRUHÝ DEN RÁNO,   DO NASKLÁDALA VŠE, CO   NALOUPILI, ODNESLA TO DOMŮ SVĚMU . TEN TO NA TRHU PRODAL A VYDĚLAL TÍM SPOUSTU PENĚZ. OD TĚ DOBY UŽ NIKDO NEMĚL HLAD.

